

Sygn. akt IV K 422/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Grodź-Mużyło

Protokolant: Agata Lipniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 listopada 2016 roku, 11 października 2017 roku, 7 listopada 2017 roku

sprawy

T. W.

syna A. i S. z domu G.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 1998 roku do dnia 13 marca 2016 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w S. znęcał się fizycznie i psychicznie nad A. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał wielokrotnie awantury, w trakcie których poniżał, wyzywał, szarpał, popychał, chwycił za ręce, wykręcał ręce, rzucał w ww. pokrzywdzoną przedmiotami, groził uszkodzeniem ciała,

to jest o czyn z art. 207§1 kk

2. w okresie od 2009 roku do dnia 13 marca 2016 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w S. znęcał się fizycznie i psychicznie nad P. W. oraz K. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał wielokrotnie awantury w trakcie których poniżał, wyzywał, szarpał, popychał, chwycił za ręce, a także obnażał się,

to jest o czyn z art. 207§1 kk

3. w dniu 13 marca 2016 roku w S. w mieszkaniu przy ul. (...) dokonał uszkodzenia mienia w postaci telewizora marki S. o wartości 1000 zł poprzez zabicie jego matrycy na szkodę A. W.,

I. uznaje oskarżonego T. W. za sprawcę tego, że w okresie od 1998 roku do dnia 13 marca 2016 roku w S. znęcał się fizycznie i psychicznie nad A. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał wielokrotnie awantury, w trakcie których poniżał, wyzywał, szarpał, popychał, chwycił za ręce, wykręcał ręce, rzucał w ww. pokrzywdzoną przedmiotami, groził uszkodzeniem ciała, a nadto w czasie awantury domowej w dniu 13 marca 2016 roku dokonał uszkodzenia mienia w postaci telewizora marki S. o wartości 1000 zł poprzez zabicie jego matrycy na szkodę A. W., to jest czynu z art. 207§1 kk w zb. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§3 kk,

II. uznaje oskarżonego za sprawcę zarzuconego mu w punkcie 2. części wstępnej wyroku czynu,

III. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67§ 1 i 2 kk warunkowo umarza postępowanie przeciwko T. W. o opisane w punkcie I. i II. sentencji wyroku czyny na okres 3 (trzech) lat próby, oddając go w okresie próby pod dozór kuratora,

IV. na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby oraz zobowiązuje oskarżonego do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla sprawców przemocy w rodzinie,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz §17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kuratora małoletniej K. W. - adwokat E. K. kwotę 1239,84 zł (tysiąca dwustu trzydziestu dziewięciu złotych osiemdziesięciu czterech groszy) tytułem wynagrodzenia,

VI. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IV K 422/16

UZASADNIENIE

W sprawie niniejszej T. W. został uznany za sprawcę tego, że w okresie od 1998 roku do dnia 13 marca 2016 roku w S. znęcał się fizycznie i psychicznie nad A. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczywał wielokrotnie awantury, w trakcie których poniżał, wyzywał, szarpał, popychał, chwycił za ręce, wykręcał ręce, rzucał w ww. pokrzywdzoną przedmiotami, groził uszkodzeniem ciała, a nadto w czasie awantury domowej w dniu 13 marca 2016 roku dokonał uszkodzenia mienia w postaci telewizora marki S. o wartości 1000 zł poprzez zabicie jego matrycy na szkodę A. W., to jest czynu z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz tego, że w okresie od 2009 roku do dnia 13 marca 2016 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w S. znęcał się fizycznie i psychicznie nad P. W. oraz K. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczywał wielokrotnie awantury w trakcie których poniżał, wyzywał, szarpał, popychał, chwycił za ręce, a także obnażał się, to jest czynu z art. 207 § 1 kk.

Zdaniem Sądu sprawstwo oskarżonego, biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci między innymi wyjaśnień samego oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów oraz korespondujących z nimi zeznań przesłuchanej w sprawie pokrzywdzonej P. W., nie budzi żadnych wątpliwości. Sąd nie miał wątpliwości co do popełnienia przez T. W. zarzuconych mu czynów, jasny był również kontekst sytuacyjny ich dokonania. Realia niniejszej sprawy pozwalają zatem na stwierdzenie, że okoliczności popełnienia przez oskarżonego opisanych przestępstw nie budzą wątpliwości.

Oprócz tego należało ocenić je jako społecznie szkodliwe w stopniu większym niż znikomy. Przemawia za tym choćby fakt, iż oskarżony opisanych wcześniej inkryminowanych zachowań, godzących w podstawowe dobra chronione prawem, jakimi są rodzina oraz mienie dopuszczał się na przestrzeni około 18 lat, a zatem przez znaczny okres czasu, a ponadto czynił to będąc pod wpływem alkoholu. Były one zatem dla pokrzywdzonych na tyle dotkliwe, by ich społeczna szkodliwość przekroczyła stopień znikomości. Jednakże biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, wyrażając żal i skruchę w związku z zaistniałą sytuacją, a ponadto biorąc pod uwagę, iż jego zachowania w ramach objętych zarzutami czynów, jakkolwiek dotkliwe dla jego najbliższych, nie przybierały bardziej drastycznych form, a nadto mając na względzie fakt pojednania się oskarżonego z pokrzywdzonymi, wobec których aktualnie T. W. stara się być przykładnym mężem i ojcem, Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego nie jest znaczny.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd przyjął, że zachodzą podstawy do skorzystania przez oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego. Za warunkowym umorzeniem postępowania przemawiają warunki i właściwości osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia. T. W. jest obecnie osobą niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Z własnej woli podjął terapię odwykową, deklaruje wstrzemięźliwość

od alkoholu i jest skupiony na wykonywaniu pracy zarobkowej. Nie jest on zatem sprawcą zdemoralizowanym. Przy tym jak już wspomniano oskarżony wyraził skruchę i żal z powodu swojego postępowania względem pokrzywdzonych i jego zachowanie względem nich uległo zasadniczej poprawie, co zostało zresztą potwierdzone w zeznaniach P. W.. Mając zatem na uwadze postawę oskarżonego i jego sposób życia sądzić należy, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Należy także sądzić, że już sam fakt uczestnictwa T. W. w niniejszym postępowaniu karnym w roli oskarżonego spowoduje, że będzie on w przyszłości przywiązywał należytą wagę do przestrzegania przepisów i nie dopuści się naruszenia norm prawnych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 i 2 kk, Sąd umorzył warunkowo postępowanie wobec oskarżonego, wyznaczając trzyletni okres próby, jako niezbędny dla weryfikacji postępowania oskarżonego w zakresie przestrzegania porządku prawnego, a w szczególności jego postawy względem pokrzywdzonych. W tym celu zasadnym było oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, który w razie potrzeby będzie starał się wpływać na postawę oskarżonego informując Sąd o każdym naruszeniu przez niego porządku prawnego.

Sąd, mając przy tym na względzie okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów, których to dopuścił się względem osób najbliższych, będąc pod wpływem alkoholu, uznał także, że koniecznym jest nałożenie na T. W. obowiązku uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla sprawców przemocy w rodzinie. Środek ten oprócz tego, że będzie motywował oskarżonego do zachowania właściwej postawy, będzie również pełnił funkcję gwarancyjną dla pokrzywdzonych. Rozstrzygnięcie takie ma przede wszystkim oddziaływać wychowawczo wobec oskarżonego, nie tylko uświadamiając mu naganność używania jakichkolwiek form przemocy wobec członków rodziny, ale także wykształcić u oskarżonego prawidłowe mechanizmy radzenia sobie z agresją.

Z uwagi na ustanowienie w niniejszej sprawie w trybie art. 98 krio kuratora dla małoletniej K. W. w osobie adw. E. K. należało od Skarbu Państwa zasądzić na jej rzecz wynagrodzenie w wysokości 1.239,84 zł, które zostało ustalone w oparciu o stawki z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Kwestia wynagrodzenia przysługującego kuratorowi wyznaczonemu w trybie art. 98 § 2 krio do reprezentacji interesów małoletniego pokrzywdzonego w postępowaniu karnym nie jest wprost uregulowana w przepisach, jednak bez wątplenia adwokatowi wyznaczonemu do tych czynności z urzędu za wykonaną pracę, polegającą na pomocy prawnej, stosownie do treści art. 29 ust. 1 Prawo o adwokaturze, przysługuje wynagrodzenie od Skarbu Państwa.

Ustalając wysokość należnego wynagrodzenia należy zatem w drodze analogii stosować przepisy wydanego w oparciu o delegację zawartą w art. 29 ust. 2 Prawo o adwokaturze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, którego przepisy obowiązujące od dnia 1 stycznia 2016r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie. Kwota wynikająca z przedstawionej przez kuratora faktury VAT mieści się w wyznaczonym przepisami tego rozporządzenia przedziale, a zatem należało ją przyznać zgodnie z żądaniem adwokata.

Wskazać należy, że ustanowienie kuratora w niniejszej sprawie było konieczne, albowiem z uwagi na fakt, że małoletnia córka oskarżonego była osobą pokrzywdzoną w niniejszym postępowaniu, pokrzywdzoną była również matka małoletniej, żadne z rodziców nie mogło reprezentować K. W. w niniejszym postępowaniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie VI. części dyspozytywnej wyroku, co jest zgodne z wyrażoną w art. 627 kpk ogólną zasadą, iż od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Zgodnie zaś z art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych w razie warunkowego umorzenia postępowania oskarżony obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości od 60 zł do 100 zł.

Uznając zatem, że jako osoba posiadająca dobre możliwości zarobkowe i osiągająca dochody T. W. będzie w stanie je ponieść bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny, Sąd obciążył oskarżonego obowiązkiem ich uiszczenia i jednocześnie wymierzył mu opłatę w wysokości 70 zł.